

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΓ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΪΟΣ, 1890.

ΑΡΙΘ. 269

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι Δρ. 1.
 » » » 'Εσωτερικῶ φρσ 2.

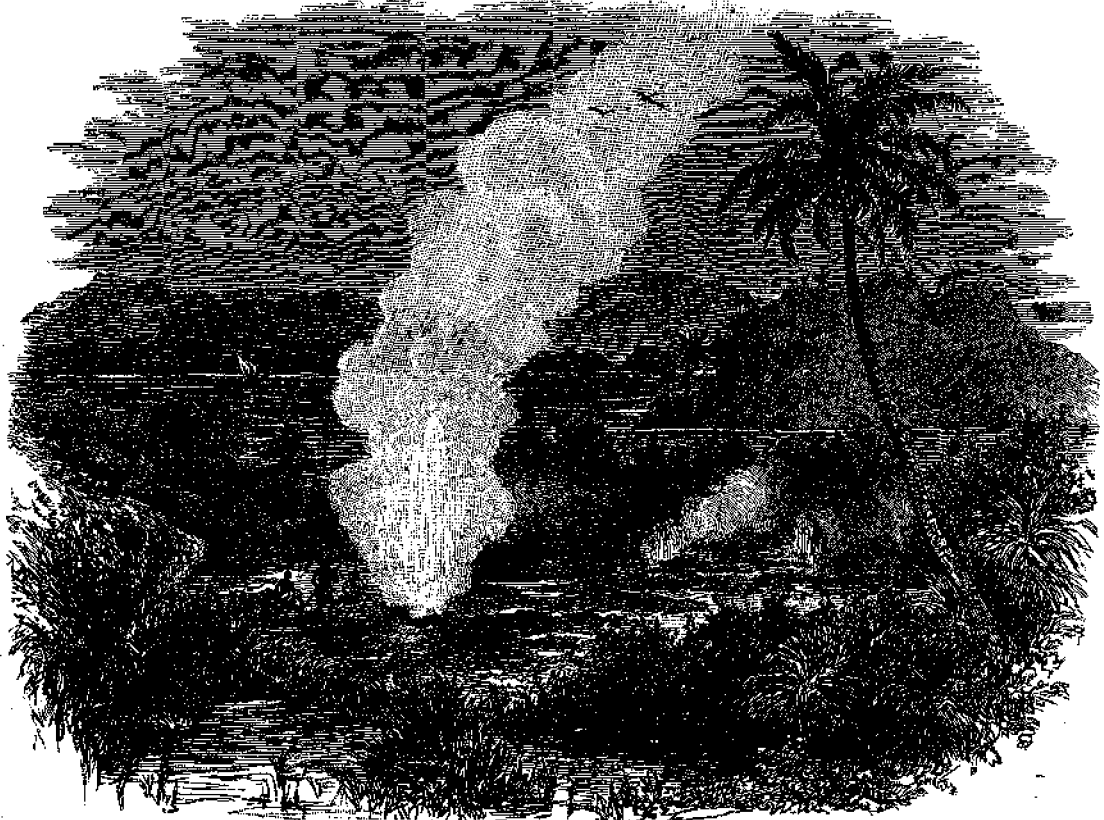
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 'Εν ὁδῶ Σταδίου ἀριθ. 26.

Εἰς οὐδένα, πλην τῶν τακτικῶν ἀναποκριτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς τῶν Παίδων » ἄνευ προκληρωσῆς.

ΗΙ ΝΗΣΟΙ ΦΙΤΖΙ

Αἱ νῆσοι αὗται, 154 τὸν ἄριθμόν, ἀποτελοῦν ἀρ-

λαι ὅμως εἶναι πολὺ μικραί. Ἔνεκα τοῦ ἡφαιστεϊώδους χαρακτῆρος τῶν νήσων τούτων, ὑπάρχονν ἐκεῖ πολλοὶ θησαυροὶ μεταλλείων καὶ μεταλλικῶν καὶ χημικῶν πηγῶν. Τοιαύτην τινα πηγὴν παριστᾷ καὶ ἡ προκειμένη εἰκὼν. Τὸ ἔδαφος ἔχει ἐκ-

Θειοῦχος πηγὴ έν Φιτζι.

χιπέλαγος έν τῷ Εἰθιονικῷ Ὑκεανῶ, ἀπέχον σχεδόν 1600 μίλια πρὸς ἀνατολᾶς τῆς Αὐστραλίας. Ἐκ τῶν νήσων τούτων, δύο εἶναι μεγάλαι, αἱ ἄλ-

τακτον καρποφορίαν, τὸ κλίμα εἶναι ὑγιεινότατον. Αἱ νῆσοι αὗται ἄλλοτε ἦσαν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον ἰθαγενοῦς βασιλείως κατοικοῦντος έν τῇ μεγαλ-

τέρα νύκτωρ Ἀμποῦ. Πρὸ τινων ὁμως ἐτῶν οἱ ἄγγελοι ἐπεξέτειναν τὴν κυριαρχίαν των ἐπ' αὐτῶν· ἔκτοτε δὲ ἐπαυθεν ἡ ἀνθρωποφαγία ἐκεῖ.

ΜΥΡΤΙΑ

Διήγημα τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. Χ.

(Συνέχεια)

Ὁ Κλεομένης, ἀκούσας ὅτι τόσον δύσκολον ἦτο τὸ μέχρις Ἑλλάδος ταξείδιον, ἠσθάνθη μίαν βαρεῖαν ἀπελπισίαν εἰς τὴν καρδίαν του. Δὲν θὰ ἐξανάβλεπε λοιπὸν τὴν Μύρτιν ποτὲ! Δὲν θὰ εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τῆς εἴπῃ τί κακὸς θάνατος τὴν ἐπερίμενον, ἂν δυσηρέσται τὴν κυρίαν της; «Ἰὼ Ἀθηναῖ! τόσον πλέον ὀργίζεσαι καθ' ἡμῶν;» ἀνεφώνησεν ἐπὶ τέλους.

Ὁ γέρον ἄστυλος ἔσεισε λυπηρῶς τὴν κεφαλὴν του, λέγων «Ἐγὼ προσευχήθη ἐπιμελῶς εἰς τὸν Δία καὶ εἰς ὅλους τοὺς θεοὺς κατὰ σειράν, ὅπως μὲ βοηθήσουν εἰς τὴν ἀθλιότητά μου, ἀλλ' εἰς μάτην. Αὐτοὶ εἶναι εὐτυχεῖς καὶ δὲν σκοτίζονται μὲ τὰ ἰδικά μας δάκρυα!»

— Τότε θὰ φροντίσω νὰ εὐρω θεὸν ὁ ὁποῖος νὰ ἀκούῃ τοὺς στεναγμοὺς παντὸς ἀνθρώπου! εἶπεν ὁ Κλεομένης πλήρης πικρίας καὶ ἀγανακτικῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπεχαιρέτησεν ἀποτόμως τὸν γέροντα, καὶ ἤρχισε νὰ βαδίξῃ ταχέως, χωρὶς νὰ ἐξεύρῃ ποῦ ἐπήγαιεν, διὰ νὰ ἐλαφρωθῇ εἰ δυνατόν ἡ ἀναστατωμένη του καρδιά. Μετ' ὀλίγον εὐρέθη παρὰ τὸν Τίβεριν ποταμὸν, καὶ παρετήρησε μερικὰ πλοῖα ἀραγμένα ἐκεῖ. Ἡ ἰδέα ἀμέσως τοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν — διατὶ νὰ μὴ κοπτάξῃ νὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς ἓν ἀπὸ αὐτὰ καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς ναύτης, διὰ νὰ κερδίσῃ τοῦλάχιστον τὸν ναῦλον του μέχρι τῆς Ἑλλάδος; Πλησιάζει λοιπὸν εἰς ἓν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐξεφόρτωνε, καὶ προσφέρεται νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐφόρτωσιν. Ἐνῶ δὲ ἐργάζετο ἐκεῖ, ἤκουσεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὅτι τὸ πλοῖον αὐτὸ μόλις εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, καὶ ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ἡ καρδιά τοῦ Κλεομένου ἤρχισε νὰ πάλλῃ μὲ συγκίνησιν καὶ ἐλπίδα, ἥτις νύξῃθη ὅταν ἤκουσεν ὅτι εἰς ἀπὸ τοὺς ναῦτας εἶχεν ἀποσυρθῆ ἀπὸ τὸ πλοῖον. Ἐδῶ λοιπὸν ἠνοίγετο μία μοναδικὴ εὐκαιρία δι' αὐτόν, ἂν μόνον ἠδύνατο νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ ναύτου ἐκείνου!

Καθ' ὅλην λοιπὸν τὴν ἡμέραν ὁ Κλεομένης ἐεργάσθη τόσον λαμπρά, ὥστε τὸ ἑσπέρας ὁ πλοίαρχος τοῦ εἶπε νὰ ἐπανέλθῃ καὶ τὴν ἐπομένην διὰ νὰ ἐργασθῇ. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ παῖς ἦλθε πρῶ-

τος τὸ πρῶτ! Τὴν μεσημβρίαν λοιπὸν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἀνεπαύοντο, κατώρθωσε νὰ ὀμνήσῃ ἰδίαι-τέρως μὲ τὸν πλοίαρχον καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν παραλάβῃ ὡς ναύτην. Ὁ δὲ πλοίαρχος, ἂν καὶ ἐδίστασε κατ' ἀρχὰς ἐνεκα τῆς νεότητος τοῦ παιδός, συλλογισθεὶς ὁμως πόσον πιστῶς ἐργάζετο, ἐσυμφώνησε νὰ τὸν πάρῃ.

Αἱ ὀλίγαι ἡμέραι, αἵτινες ἐπέερασεν, ἐωσοῦ ἐτομασθῇ τὸ πλοῖον διὰ τὸ ταξείδιον, ἐφάνησαν εἰς τὸν ἀνυπόμονον Κλεομένην ὡς τόσοι μῆνες! Ἐπὶ τέλους ὁμως, τὰ πάντα ἦσαν ἐτοιμα καὶ ἄραντες ἤρχισαν νὰ καταπλέουσι τὰ κίτρινα καὶ πηλώδη ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, πρὸς τὴν κυανὴν θάλασσαν. Ἡ καρδιά τοῦ Ἑλληνόπαιδος ἐπαλλε μὲ χαρὰν καὶ ἐλπίδα τὸ μέλλον τοῦ ἐφαινετο τώρα ροδινώτερον παρὰ πρὶν. Θὰ εὕρισκε τὴν Μύρτιν θὰ ἐργάζετο ὀλίγα ἔτη διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ἀπελευθέρωσίν της, καὶ τότε πλέον θὰ ἔζων ἐλεύθεροι καὶ εὐτυχεῖς εἰς τὰς ἀγαπητάς των Ἀθήνας!

— Γενοῦ μοι βοηθός, ὦ Ἀφροδίτη! ἀνεφώνησεν ἰστάμενος παρὰ τὴν πύρραν, ἐὰν ἡ Παλλάς ἦναι ὀργισμένη, σὺ τοῦλάχιστον ἔσο εὐμενής!

— Ποῖον ἐπικαλεῖσαι αὐτοῦ, παιδί; τὸν ἥρωτησεν ἀποτόμως εἰς ἀπὸ τοὺς ναῦτας. Οἱ Διόσκουροι* πρέπει τώρα νὰ ἦναι οἱ προστάται σου, ἀφοῦ ἐγενεῖς ναυτικός.

— Ἐνόμιζα ὅτι ἡ Ἀφροδίτη ἦτο ἡ θεὰ τῶν ναυτῶν, εἶπεν ὁ Κλεομένης, κάπως ἐντροπαλῶς.

— Μπα! ἡ Ἀφροδίτη εἶναι διὰ τὴν ξηρὰν, ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν θάλασσαν ἔχομεν τοὺς Διόσκουρους!

Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν, ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὅλην ἡ ἐργασία τοῦ πλοίου, καὶ οἱ ναῦται ἐκάθησαν μαζὺ εἰς τὸ κατάστρωμα, εἰς ἐξ αὐτῶν εἶπεν

— «Ἄ, νὰ σὰς εἰπῶ, ἔπρεπε νὰ ἦσθε μαζὺ μου τὸ τελευταῖον ταξεῖδι τὸ ὁποῖον ἔκαμα ἀπὸ τὴν Σιδῶνα. Ἦτο τὸ χειρότερον ταξεῖδι ὅπου ἔκαμα ποτὲ μου. Εἶχαμεν μέσα ἀπόσπασμα στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι συνώδευαν μερικοὺς δεσμίους καὶ ὅλοι μας, καὶ στρατιῶται καὶ ναῦται, ἐφοβήθημεν τὴν τρικυμίαν. Ἦτο ὁμως ἓνας μόνον, ὁ ὁποῖος δὲν εἶδειν φόβον, καὶ αὐτὸς ἦτο φυλακισμένος. Αὐτὸς ἐφαινετο ἀτάραχος καὶ ἀνδρείος, μὰς ἔλεγε νὰ τρώγωμεν διὰ νὰ μὴ ἀδυνατήσωμεν, παρεκάλεσε τοὺς στρατιώτας νὰ μὴ θανατώσουσι τοὺς δεσμίους, καὶ μὰς ἐβεβαίωσεν ὅτι ἂν κάμῃ ἕκαστος τὸ καθήκον του καὶ ἔχῃ πίστιν εἰς τὸν Θεόν, θὰ σωθῶμεν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν.»

* Σημ. Κρότων καὶ Πολυδεύκης, ἡμίθεοι, ἀφ' ὧν ὀνομάσθησαν καὶ οἱ δύο βίδμοι ἀστέρες.

— Θεός; θέλεις νὰ εἶπες τοὺς Διοσκόρους! εἶπεν ἄλλος αὐτῆς.

— Ὅχι, ἰννοῶ τὸν Θεόν, ὅστις ἔκαμε τὰ ἄστρα, καὶ αὐτοὺς τοὺς Διοσκόρους, καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους σοφίαν, ὥστε νὰ διευθύνουν τὰ πλοῖα τῶν συμφώνως μὲ τὰ ἄστρα!

Ὅλοι οἱ αὐταὶ ἐσήκωσαν τὰς κεφαλὰς τῶν καὶ ἐκύτταξαν τὸν ὀμιλοῦντα.

— Τότε λοιπὸν ἐγκαταλείπεις τοὺς πατρῶους θεοὺς; ἀνεφώνησεν εἰς.

— Ἀδελφέ, δὲν εἶναι νέος Θεὸς αὐτὸς προσεῖτι δὲ εἶναι παντοδύναμος καὶ δύναται διὰ μιᾶς νὰ ἠσυχάσῃ τὴν θάλασσαν.

— Ἀλήθεια;

— Ναί, καὶ εἰς τέτοιαν τρικυμίαν ὅπου εἴμεθα τότε, διεφύγαμεν βέβαιον θάνατον καὶ ἐφάσαμεν ὅλοι ἀσφαλῶς εἰς τὴν ξηράν, καθὼς καὶ μᾶς προεῖπεν ὁ Παῦλος.

Καὶ ἐπειτα διὰ μακρῶν ἐξήγησεν εἰς αὐτοὺς ὁ αὐτῆς οὗτος, πῶς διεσώθησαν τόσοι θαυμασιῶς, καὶ πῶς εἶχε πεισθῆ ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Παύλου ἐκείνου ἦτο ὁ μόνος ἀληθὴς Θεός, καὶ ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι θεοὶ ἦσαν μόνον εἰδῶλα ἄψυχα.

Οἱ ἄλλοι αὐταὶ τὸν ἠκροάσθησαν, μὲ ἐκπληξιν καὶ μὲ ἱκανὴν ἀγανάκτησιν, καταπολαμοῦντα οὕτω τοὺς ἀγαπητοὺς τῶν θεοῦ· ἀλλ' αὐτὸς ἦτον ὁ δεξιότερος αὐτῆς καὶ ὁ δραστηριώτερος μεταξὺ τῶν, ὥστε εἶχον καὶ κάποιον σεβασμὸν πρὸς αὐτόν. Τότε αἰφνης ὁ πλοίαρχος τοὺς ἐκάλεσε διὰ μιαν ὑπηρεσίαν, καὶ ἡ ὀμιλία διεκόπη. Ὁ Κλεισμένης ἄνωξεν ἐθισαύρισε τοὺς λόγους αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ τοῦ ἐφαίνετο, ὅτι αὐτὸν τὸν Παῦλον τὸν εὗρισκε παντοῦ, ὅπου καὶ ἂν ἐπήγαινε.

ΚΕΦ. Η'.

Ἡ Βαλερία ἐκάθητο εἰς τὸν θάλαμον τῆς περικυκλωμένη ἀπὸ δούλας, αἵτινες ἔλαι ἦσαν ἐνησχολημένοι εἰς τὸν καλλωπισμὸν τῆς νεαρᾶς τῶν κυρίας· αὕτη ὅμως δὲν ἐφαίνετο εὐχαριστήμην μὲ τὰς ὑπηρεσίας τῶν.

— Πόσον δυσάρεστα εἶναι αὐτὰ τὰ Ἀθηναϊκὰ δωμάτια! ἀνεφώνησε μὲ δυσθυμίαν· ἔχει τόσον φῶς ἰδῶ, ὥστε τυφλώνεται κανεὶς. Καταβίβασε αὐτὸ τὸ παραπέτασμα, ἐπρόσθεσεν εἰς μιαν τῶν δουλῶν.

— Καὶ δὲν εὐχαριστήθην διόλου ἀπὸ τὸ λουτρόν μου, ἐξηκολούθησε· ἀφοῦ ἡ κυρὰ Μύρτις δὲν ἐπίστρεφεν ἀκόμη μὲ τὰ μῦρα!

— Ἡ Μύρτις τὸ παίρνει πολὺ ἐπάνω τῆς, καλὴ μου κυρία, εἶπεν ἡ θαλαμηπόλος, ἥτις τὴν

ἐκτένιζε, καὶ ἡ ὀμοία εἶχε λόγους νὰ ἐχθρεύεται τὴν ἀκούσαν Ἑλληνόπαιδα.

— Νομίζεις, Φουλβία; Ἐἶναι βέβαιον ὅτι τὴν ἐσυμπάθησα αὐτὴν τὴν κόρην κατ' ἀρχάς, καὶ ἴσως τὸ ἐνόησε.

— Μάλιστα, καὶ καυχᾶται διὰ τοῦτο καὶ λέγει ὅτι ἡ κυρία τῆς τὴν ἔχει εἰς μεγάλην ἀνάγκην καὶ ὅτι τὸ ἰδικόν τῆς γοῦστο ἀκολουθεῖτε εἰς τὴν ἰνδυμασίαν καὶ τὸν καλλωπισμὸν σας, κυρία μου, εἶπεν ἡ Φουλβία μοχθηρῶς.

Ἡ Βαλερία ἐρυθρίασε μὲ ὀργήν. «Ἄ, ἔτσι; καυχᾶται λοιπὸν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν τῆς καλαισθησίαν, ἔ!» Καὶ ἤρπασεν ἀνοδοδίσμην τὴν ὀμοίαν τῆς εἶχε προετοιμάσει ἡ Μύρτις τὴν πρῶταν καὶ τὴν κατεπάτησε χαμαί, διότι ἂν ἡ Μύρτις ἐκαυχᾶτο διὰ τὴν καλαισθησίαν τῆς, βεβαίως θὰ ἐκατηγόρει τὴν καλαισθησίαν τῆς κυρίας τῆς.

Ἡ Μύρτις, πρὶν ἐξέλθῃ εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπου τὴν εἶδομεν εἰς προηγούμενον κεφάλαιον, εἶχεν ἰτοιμάσει τὴν Ἑλληνικὴν ἰνδυμασίαν, τὴν ὀμοίαν ἐπρόκειτο νὰ φορέσῃ ἡ Βαλερία, ἥτοι ἰνδυμα κροκοβαφῆς, ζώνην πεποικιλμένην μὲ μαργαρίτας καὶ πίδαλα ὁμοίως ἰστολισμένα. Ἡ Βαλερία λοιπὸν τῶρα ἰδοῦσα τὸ ἰνδυμα εἶπε μὲ ὀργήν,

— Πάρε το ἀπ' ἐδῶ! Δὲν θὰ τὸ φορέσω σήμερον. Ἐ, μὰ πῶς μὲ βασανίζεις μὲ τὸ κτένισμά σου, Φουλβία!

— Δυποῦμαι πολὺ, κυρία μου, λέγει ἡ Φουλβία δολιῶς· ἀλλὰ βλέπετε, ἡ Μύρτις παρημέλησε τὰ μαλλιά σας, καὶ εἶναι ὀλίγον μπερδεμένα.»

— Ἐχεις λάθος! εἶπεν ἡ Βαλερία ἀποτόμως, διότι ἐνόησεν ὀλίγον τὴν πονηρίαν τῆς Φουλβίας.

— Ἐνοῶ βεβαίως, χρυσῆ μου κυρία, ὄχι ὅτι δὲν σας ἐκτένιζε κάθε ἡμέραν, ἀλλ' ὅτι σας ἰστολίξει τὰ μαλλιά κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν συρμόν, διότι εἶναι εὐκολώτερος ἀπὸ τὸν Ῥωμαϊκόν.

— Δὲν θέλω τὸν Ἑλληνικὸν σήμερον ὁ Ῥωμαϊκὸς τρόπος εἶναι ἐπίσης καλός, εἶπεν ἡ Βαλερία.

Ἡ Φουλβία λοιπὸν ἔφερε μικρὰν δέσμην τεχνητῶν πλοκάμων (κατσαρῶν), καὶ αὐτὰς τὰς ἐπίλεξε μίσα εἰς τὰς τρίχας τῆς Βαλερίας τόσον ἐπιτηδεῖως, ὥστε δὲν διεκρίνοντο ἀπὸ τὰς φυσικὰς. Οὕτω δὲ κατεσκεύασεν εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς Βαλερίας πῆρρον ὀλόκληρον οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ πλοκάμων, καρφίδας καὶ σειρήτια!

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ Μύρτις εἰσῆλθεν, ἰδρωμένη καὶ κουρασμένη διότι εἶχε τρίξει ἀπὸ τὴν ἀγοράν.

(Ἀκολουθεῖ.)

Η ΔΟΡΚΑΣ.

Τὸ ὄρατον τοῦτο ζῶον εὐρίσκεται κυρίως ἐν τῇ Βορείῳ Ἀφρικῇ. Εἶναι δειλὸν καὶ ἡσυχόν,

προόπτου στενοχωρημένην. Ἄλλα καὶ τοῦτο εἶναι πολὺ δύσκολον πρῶτον μὲν διότι ἡ δορκὰς ἔχει δεινὰτα ὄρασην καὶ ἀσφρησιν, δεύτερον δέ, διότι αἱ δορκάδες σχεδὸν πάντοτε ζοῦν εἰς κοπάδια, καὶ ὅταν βόσκουν ἢ ἀναπαύονται, τοποθετοῦν πάντοτε φρουρούς, οἵτινες τοὺς εἰ-

Ἡ Δορκὰς.

καὶ πάντοτε τρέπεται εἰς φυγὴν, ὅταν προσβληθῇ ὑπὸ ἄλλου ζῴου. Εἶναι δὲ τόσον ταχύπους ἡ Δορκὰς, ὥστε ἀφίγει ὀπίσω ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα καὶ ὁ λέων καὶ ἡ τίγρις δὲν δύνανται νὰ τὴν ἀρπάσουν, ἐὰν δὲν τὴν ἐπιτύχουν κάπου ἐξ ἀ-

μὲ τὰ κέρατά των.

Ἄλλο εἶδος δορκάδων εὐρίσκεται ἐν Συρίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ ἐκεῖ τὰς ἔχουν ὡς οἰκιακὰ ζῶα, καὶ πολλάκις βλέπει ὁ ἐπισκεπτόμενος τὰ μέρη ἐκεῖνα τὰ μικρὰς δορκάδας νὰ τρέχουν μέσα εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰς αὐλάς ἀφόδως.

δοποιοῦν ἂν ἐπέλθῃ κανεὶς ἐχθρὸς καὶ ἀμέσως

ὀλόκληρον τὸ κοπάδι τρέπεται εἰς φυγὴν. Ἐὰν δὲ ἄλλο μικρότερον καὶ ἀσθενέστερον τι ζῶον τὰς ἐπιτεθῇ, ἀμέσως σχηματίζουν κύκλον, αἱ θηλεῖς καὶ τὰ μικρὰ κατέχουν τὸ μέσον, γύρω δὲ αὐτῶν τάσσονται τὰ ἄρρενα, ἅτινα ἀποκρούουν τὸν ἐχθρὸν

ΚΑΘΕ ΕΝΑΣ ΑΛΛΕΩΣ ΤΑ ΒΛΕΠΕΙ.

= Τρέξε έξω νά ιδῆς ἂν ἔρχεται ὁ παπάκης,

Ὁ σκύλος καὶ ἡ γάτα ἐκάθηντο μαζὺ ἐμ-
πρὸς εἰς τὴν φωτιὰν εἰς τὴν σάλα. Εἶχαν με-
γαλώσει μαζὺ, ὥστε ἦσαν πρῶτοι σύντροφοι!

Ἦκουσαν λοιπὸν τί εἶπεν ἡ κυρία καὶ τὸ
παιδάκι.

Εἶναι σκεπτική!

εἶπεν ἡ κυρία Ἀντωνίου εἰς τὸν μικρὸν τῆς
υἱόν. Τὸ παιδίον ἔτρεξεν ἔξω καὶ μετ' ὀλίγον
ἐπανῆλθε λέγων «Ἐρχεται! ἔρχεται! θά τρέ-
ξω νά τὸν ἀπαντήσω!

= Πῶς τοὺς λυποῦμαι αὐτοὺς τοὺς ἀν-
θρώπους! εἶπεν ὁ σκύλος χασμώμενος.

= Ποίους; εἶπεν ἡ γάτα, ἡ ὅποια ἐγλυφε
τὸ πόδι τῆς καὶ ἔπειτα ἔτριβε τὸ πρόσωπόν τῆς.

— Νά, τους ανθρώπους,
 — Γιατί; εἶπεν πάλιν ἡ γάτα.
 — Νά, γιατί. Γὰ φαντάσου νὰ ἔχουν μό-
 νον τὰ ἄμματα τους διὰ νὰ καταλάβουν τί-
 ποτε. Σχεδὸν δύο λεπτὰ τῆς ὥρας πρὶν ἴμι-
 λήσῃ ἡ κυρά μας γὰ τὸν ἀφέντη, ἐγὼ τὸν
 ἐμυρίσθηκα πῶς ἔρχεται, χωρὶς νὰ τὸν ἰδῶ
 καθόλου. Ἐνῶ αὐτοὶ πρέπει νὰ τὸν ἰδοῦν διὰ
 νὰ τὸν καταλάβουν! Ὡς φαίνεται δὲν αἰσθά-
 νονται καθόλου μυρωδιά!

— Καὶ ὁμῶς ἔχουν τόσον μεγάλας μύταις,
 εἶπεν ἡ γάτα.

— Ἐπειτα καὶ ὅταν ἔχω συνάγχη, ὥστε
 δὲν ὁσφραίνομαι, πάλιν ἀκούω τὸν ἀφέντη
 πολὺ πρὶν τὸν ἰδοῦν ἢ ἡ κυρά. Ἔτσι, προχθὲς
 τὴν νύκτα θὰ μὰς ἐκλεπταν ὅλο τὸ σπίτι, ἐάν
 ἐγὼ εἶχα ἀνθρώπου αὐτῆς, καὶ δὲν εἶχα
 σκυλιό!

— Πῶς συνέβη αὐτό; ἠρώτησεν ἡ γάτα.

— Δὲν ἤσουν ἐσὺ ἐκεῖ;

— Ὁχι, εἶχα βγῆ κομμάτι ἐξω διὰ νὰ
 ἀνταμώσω μιὰ παρέα, εἶπεν ἡ γάτα.

— Νά, ἐπεριμέναμεν, ἀν ἐνθυμήσαι, τὸν
 ἀφέντη νὰ ἔλθῃ τὰ μεσάνυκτα. Ἐγὼ ἐκοιμή-
 μουν ἐπάνω, ὅταν ἤκουσα μικρὸν κρότον κάτω.
 Ἐγαύγισα. «Ἦσυχία!» ἐφώνησεν ἡ κυρά
 μὲ θυμὸν «εἶναι ὁ ἀφέντης σου!» Ἄλλ' ἐγὼ
 πάλιν ἐγαύγισα καὶ ἔτρεξα κάτω, διότι ἤξευρα
 καλὰ ὅτι δὲν ἦτον ὁ ἀφέντης καὶ ἡ μύτη μου
 καὶ τὰ αὐτῆς μου μοῦ ἔλεγαν πῶς εἶναι ξέ-
 νος εἰς τὸ σπίτι. Καὶ πράγματι, καθὼς ἐκα-
 τέβηκα, εἶδα ἕναν ἄνθρωπον ὅπου ἔφευγε ἀπὸ
 τὴν ἐξω θύραν, τὴν ὅποιαν εἶχε ἀνοίξει κάπως
 μὲ ψεύτικο κλειδί, Ἄ, οἱ ἄνθρωποι εἶναι πολὺ
 πίσω ἀπὸ ἐμᾶς τὰ σκυλιά!

Ἐκείνην τὴν ἑσπέραν, ἦλθαν φίλοι τοῦ ἀ-
 φέντη νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν, καὶ ἐνῶ ἐκάθηντο
 ὅλοι εἰς τὴν σάλαν, ὅπου ἦτο καὶ ὁ σκύλος
 καὶ ἡ γάτα, ἕνας εἶπεν. «Τί νοητικὸ ποῦ φαί-
 νεται αὐτὸ τὸ σκυλί!»

— Νά, εἶπεν ὁ κ. Ἀντωνίου! καμμία φορὰ
 φαίνεται σχεδὸν ὡς τὸν ἄνθρωπον νοητικὸ.
 Τί κρίμα ὅτι τὰ ζῶα δὲν ἐμποροῦν νὰ ὁμι-
 λῶν ὡς κ' ἡμᾶς. Πολλάκις τὰ λυποῦμαι!

— Οὐφ! εἶπεν ὁ σκύλος πειραχθεὶς, εἰς τὴν
 γάτα τί αἰσῆσι ποῦ ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι!
 «Σχεδὸν ὡς ἄνθρωπος!» Ἀλήθεια; καὶ πῶς
 τοῦ ἐζήτησε νὰ μὲ λυπηθῇ;

— Ἐ! βλέπεις, ἔτσι τὰ βλέπουν αὐτοὶ τὰ
 πράγματα. Εἶναι κατὰ τὸ πῶς βλέπει κανεὶς
 τὰ πράγματα! Ἐνας σκύλος προχθὲς μοῦ
 εἶπε, τί κρίμα ὅπου μὲ ἐκαίμεν ὁ Θεὸς γάτα
 καὶ ὄχι σκύλον. Φαντάσου!

ΑΙ ΣΤΑΦΙΔΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Τώρα ὅπου γίνεται λόγος περὶ τῆς ἰδικῆς μας
 σταφίδος εἰς τὰς Ἠνωμ. Πολιτείας, καὶ ὑπάρχει
 ἔλπις νὰ καταργηθῇ ὁ δασμὸς ἐπὶ τῆς Ἑλληνι-
 κῆς σταφίδος, ἰσως εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ μάθῃτε
 τί παράγουν αὐταὶ αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι ἀπὸ τὸ
 εἶδος τοῦτο.

Τὸ κυριώτερον μέρος τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν
 ὅπου καλλιεργοῦνται αἱ σταφίδες, εἶναι ἡ Καλι-
 φορνία. Καὶ ἡ παραγωγὴ αὐτῶν αὐξάνει κατα-
 πληκτικῶς. Πρὸ τριῶν ἐτῶν ἡ ἑτησία παραγωγὴ
 ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 500,000 λιτρῶν!

Ἄλλὰ ἡ σταφὶς αὕτη δὲν εἶναι ἡ Κορινθιακὴ.
 Τὸ κυριώτερον εἶδος αὐτῆς εἶναι τὸ *Moussacat*
 (μοσχάτο), καὶ εἶναι πολὺ μεγαλειότερον ἀπὸ τὴν
 Ἑλληνικὴν σταφίδα. Κατὰ μέσον ὄρον ἕκαστον
ἐκτάριον ἀμπέλων παράγει 7½ τόνους σταφίδος.
 Ἡ σταφὶς θέλει 10 ἡμέρας διὰ νὰ ξηραθῇ. Ἐ-
 πείτα τὴν μαζεύουν καὶ τὴν βάλλουν εἰς δωμα-
 τία, διὰ νὰ εἰδρώσῃ, καθὼς λέγουν ἐκεῖ. Ἐ-
 πείτα ἔχουν πολλὰ καράσια, τὰ ὅποια διαλέγουν
 τὰς σταφίδας αἱ μεγάλαι βότρυς (τσάμπια) δια-
 λέγονται χωριστὰ καὶ ἀποτελοῦν τὴν πρώτην
 ποιότητα, πωλοῦνται δὲ πρὸς φρ. χρυσᾶ 9,50 τὸ
 κυτίον (20 λίτρ.). Τὸ ὑπόλοιπον τῆς σταφίδος τὸ
 περνοῦν ἀπὸ μεγάλην μηχανήν, πολὺ ὁμοίαν μὲ
 ἄλωνιστικὴν, καὶ ἐκεῖ ἀποχωρίζονται αἱ σταφί-
 δες ἀπὸ τοὺς μίσχους, περνῶνται ἐπάνω εἰς με-
 γάλα κόσκινα, καὶ χωρίζονται εἰς δύο ποιότητας,
 εἰς μικρὰς καὶ μεγάλας. Πωλοῦνται δὲ πρὸς φρ.
 7—8.75 τὸ κυτίον (20 λιτρῶν) κατὰ τὴν ποιό-
 τητά. Ὁ γεωργὸς λαμβάνει ἀπὸ 30 — 35 λε-
 πτὰ τὴν λίτραν διὰ τὴν ξηρὰν ἀλλ' ἀκαθά-
 ριστον σταφίδα, διὰ νὰ γίνῃ δὲ μία λίτρα
 σταφίδος χρειάζονται 8½ λίτραι χλωρῶν στα-
 φυλῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ κτηματίας ἐκεῖ λαμ-
 βάνει κατὰ μέσον ὄρον 2187 φρ. χρυσᾶ τὸ ἐκτά-
 ριον κατ' ἔτος καθαρὸν κέρδος. Ἄλλὰ μὲ τοιαῦτα
 κέρδη, ἰννοεῖται ὅτι πολλοὶ ἤρχισαν νὰ καταγι-
 νωνται εἰς τὸν κλάδον τοῦτον· τοῦτο δὲ ἐπίφερε

Σημ. Τὸ ἐκτάριον εἶναι ἴσον μὲ 10,000 τετραγωνικὰ μέτρα
 γαλλικὰ.

τὴν ὑψώσιν τῆς ἀγορᾶς τῶν κτημάτων, οὕτως ὥστε τῶρα ἐν ἐκτάριον γῆς κοστίζει ἄνω τῶν 1250 φρ. χρυσῶν, ἐνῶ πρὸ τριῶν ἐτῶν ἠδύνατό τις νὰ ἀγοράσῃ ὅπου ἤθελε ἀντὶ μόνον 125 φρ.

Ἐχουν ὅμως καὶ καλὰ μέσα πρὸς ἀρδευσιν τῶν ἀμπελῶν, διότι ὑπάρχουν πολλαὶ διώρυγες, αἵτινες φέρουν ὅσον ὕδωρ θέλεις τες ἀντὶ δαπάνης, ἥτις ἀναλογεῖ διὰ κάθε κτηματίαν περίπου 125 φρ. τὸ ἐκτάριον κατ' ἔτος.

ΠΑΣ ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΕΝΚΗΙΞΕ ΤΟΝ ΝΥΣΤΑΓΜΟΝ ΤΟΥ.

Πρὸ τινων ἐτῶν εἶη καλόγηρος Ἀμβρόσιος τὸ ὄνομα, ὅστις ἦτο πολὺ νυσταλέος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κανονισμὸς τοῦ μοναστηρίου του τὸν ἠνάγκαζε νὰ ἐξυπνᾷ πάσαν νύκτα εἰς τὰς ἐνδεκα διὰ νὰ παρευρισκῆται εἰς τὸ ἐωθινόν, εὗρισκε μεγίστας δυσκολίας μὲ τὸν ὕπνον του, καὶ ποτὲ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξυπνήσῃ ἐγκαίρως.

Ὁ Πάτερ Ἀμβρόσιος ἦτο ὅμως ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος καὶ συγχρόνως ἄνθρωπος νοήμων καὶ φειρευτικὸς. Κατεσκεύασε λοιπὸν εἰς τὸ δωμάτιόν του τέλειον σχεδὸν ὡρολόγιον, ὅπου εἶχε καὶ μέγα ἐξυπνητήριον, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐπὶ τινος καιρὸν ἠδυνήθη νὰ ἐξυπνᾷ ἀκριβῶς εἰς τὰς ἐνδεκα. Ἐπειτα δταν ἤρχισε πάλιν νὰ βαρυσκοῦν ἐπρόθεσε καὶ δευτέρον ἐξυπνητήριον εἰς τὸ ὡρολόγιόν του. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο βαθμηδὸν κατήνησεν ἀνεπαρκές διὰ νὰ τὸν ἐξυπνᾷ. Τότε λοιπὸν ἐπρόθεσε ἐπάνω εἰς τὸ ὡρολόγιον ἕνα ψευδοκόρακα, ἕνα ψευδοπετεινὸν καὶ ἕν τύμπανον, δταν δὲ ἐκτύπα τὸ ὡρολόγιον ἐν δεκα, τὰ δύο ἐξυπνητήρια ἐσήμαινον, ὁ κόραξ καὶ ὁ πετεινὸς ἐφώναζον καὶ τὸ τύμπανον ἔκαμνε φοβερὰν ἀντάραγ! Μὲ αὐτὸ τὸ ἐπινοήμα τὰ πράγματα ἐπῆγαν καλὰ ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας καὶ ὁ Πάτερ Ἀμβρόσιος ἐξύπνα τακτικῶς. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ ἐξακολουθῇ κοιμώμενος μίσα εἰς αὐτὸν τὸν θόρυβον τοῦ ὡρολογίου! Πᾶς ἄλλος ἄνθρωπος βεβαίως τότε θὰ ἀκηλιζέτο. Οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ Πάτερ Ἀμβρόσιος, θθεν προίθη ἀμίσως καὶ εἰς ἄλλο ἐπινοήμα.

Κατεσκεύασεν ὄφιν, ὅστις εἶχεν ἐντός του μηχανήμα διὰ τοῦ ὁποίου εἰς τὰς ἐνδεκα ἀκριβῶς, ὠρθούτο καὶ ἐσύριζεν εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ καλογηροῦ « **Ψοσασήμω Ι** »

Μὲ τὸν ὄφιν λοιπὸν αὐτὸν ἐπέρασε καλὰ ὁ Ἀμβρόσιος ἀρκετὸν καιρὸν, καὶ ἤρχισε νὰ κολακίησῃ τὸν ἑαυτὸν του· ὅτι ἐπὶ τέλους εἶχε κατακινήσει τὸν νυσταγμὸν του. Μίαν ἡμέραν ὅμως ἀνακάλυ-

ψεν ὅτι εἶχε καὶ ἄλλο σφάλμα—τὴν *ταμπελλά!* Ἐξύπνα μὲν, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἐσηκώνετο ἀμίσως, πάλιν τὸν ἐπερνεν ὁ ὕπνος, Ἀπεφάσισεν ἀμίσως νὰ διορθώσῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἐπέρασε λοιπὸν ἀπάνω τῆς κλίνης του σανίδιον οὕτω πως, ὥστε δευτερόλιπτα μετὰ τινὰ τὸν θόρυβον τοῦ ὡρολογίου, τοῦ κόρακος, τοῦ πετεινοῦ καὶ τοῦ ὄφως, αὐτὸ τὸ σανίδιον ἐπιπτεν ἐπάνω εἰς τὰ πόδια του, διὰ νὰ τὸν ἐξυπνήσῃ καλῶς. Καὶ ὁ καυμένος ὁ καλόγηρος ἐσηκώνετο καὶ κατέβαιναν εἰς τὸ ἐωθινόν, χολαίνων καὶ μὲ τὰ πόδια του μαυρισμένα ἀπὸ τὰ κτυπήματα τοῦ σανιδίου!

Ἄλλὰ πάλιν ἡ φύσις τὸν ἐγέλασε! Κατήνησσε νὰ συμμαζεύῃ τὰ πόδια του εἰς τὸν ὕπνον του ἀκόμη, διὰ νὰ μὴ κτυπηθῇ ἀπὸ τὸ σανίδιον! Καὶ ἐνοεῖται ὅτι ὑπ' αὐτοῦς τοῦς δρους δὲν ἐξυπνοῦσε πλέον!

Ἄ, τότε ἡ ἀγαθὴ ψυχὴ τοῦ Πάτερ Ἀμβρόσιου ἐθλίβη βαθίως καὶ ἀπεφάσισε νὰ μετέλθῃ ἐπὶ αὐστηρότερα μέτρα κατὰ τῆς ἀνυποτάκτου φύσεώς του;

Ἐλαβε λοιπὸν σχοινίον καὶ τὸ ἔδεσε εἰς μηχανήμα τι. Τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ σχοινοῦ ἔδεσε καθε ἰσπίρας εἰς τὴν χεῖρά του· δταν δὲ ἐσήμαινε τὸ ὡρολόγιον ἐνδεκα, ὁ κόραξ καὶ ὁ πετεινὸς ἐφώναζον, τὸ τύμπανον ἐκρότει, ὁ ὄφης ἐσύριζε, τὸ σανίδιον ἐπιπτεν ἐπάνω εἰς τὰ πόδια του, καὶ τὸ σχοινίον ἐμαζεύετο ἀπὸ τὸ μηχανήμα καὶ ἔσυρε τὸν Ἀμβρόσιον ἀπὸ τὴν κλίνην του! Ἐδῶ ἄς τὸν ἀφήσωμεν τὸν καυμένον, διότι ἐὰν μὲ τὸσους περισπασμοὺς δὲν κατῶρθωσε πάλιν νὰ ἐξυπνᾷ διὰ τὸ ἐωθινόν, ἐμποροῦμεν μετὰ βεβαιότητος νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις πρέπει νὰ ἦτο φυσικῶς ἀδύνατος!!

ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ ΣΠΗΛΑΙΟΝ.

Εἰς τὸ Ἀδελσβεργ τῆς ἐπαρχίας Καρνιόλας, ἐν Αὐστρία, ὑπάρχει περιεργὸν τι σπήλαιον, τὸ ὁποῖον ὅλοι ἐπισκέπτονται ὅσοι ταξιδεύουν ἀπὸ Τεργέστης εἰς Λάιμπαχ. Ἐντὸς τοῦ σπηλαίου τούτου εὗρέθη ὁ Πρωτεύς, παράδοξόν τι ζῶον, κατὰ τὸ ἥμισυ ἰχθύς καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐρπετόν, ὅπερ πολλὰν αἰσθησιν παρήγαγε μετὰ τῶν φυσιολόγων. Τὸ ζῶον τοῦτο ἔχει χρῶμα σχεδὸν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔχει ὁ ἰχθύς τὰ βράγχη του, τοῦτο ἔχει ὡσεὶ μικροὺς κλάδους, τοῦ χρῶ-

ματος και τῆς συστάσεως τοῦ κοραλλίου. Δύναται νὰ ἀναπνέη ἐπίσης καλὰ και ἐντὸς τοῦ ὕδατος και ἐκτὸς αὐτοῦ εὐρίσκονται δὲ τὰ ζῶα ταῦτα πολυπληθῆ εἰς τὸ βάθος σκοτεινῶν ὑπογείων πηγῶν.

Εἰς τὸ σπήλαιον εἰσέρχεται τις διά τινος μικρᾶς ὀπῆς εἰς τινὰ κρημνόν. Ἀλλὰ εἰσέλθῃ τις, εὐρίσκεται εἰς διάδρομον μακρὸν και στενόν, και μὲ μεγάλην δυσκολίαν προχωρεῖ κρατῶν τὴν χεῖρα τοῦ ὀδηγοῦ. Τέλος ὁ δρόμος γίνεται πλατύτερος, και κάμπτων γωνίαν τινὰ εὐρίσκεται ἀπροσδοκίτως ἐνώπιον μεγαλοπρεποῦς θεάματος. Φαντασθῆτε μίαν αἰθουσαν ἔχουσαν μήκος 91 μέτρων και ὕψος 30, και μὲ θόλον ἀπαστρέπτοντα μὲ ὠραιότατους σταλακτίτας. Νημίσετε ὅτι βλέπετε ἐδῶ τοὺς κίονας περικαλλοῦς κτιρίου, ἐκεῖ τοὺς μακροὺς και ἀρμονικοὺς κλάδους μεγαλοποιεποῦς δένδρου. Τὰ φῶτα τὰ ὅποια ὁ ὀδηγὸς ἀνάπτει εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ σπηλαίου παράγουν μυρίας ἀντανακλάσεις ἐπὶ τῶν σταλακτιτῶν, εἰς τρόπον ὥστε νομίζει τις ὅτι ὁ θόλος εἶναι πεποικιλμένος μὲ ἀδάμαντας.

Ἡ μεγάλη αὕτη αἰθουσα ἐνομιάζετο ἄλλοτε ὅτι ἀπετέλει τὸ σύνολον τοῦ σπηλαίου, ἀλλὰ κατὰ τύχην πρό τινων ἐτῶν εὐρέθη ἀνοιγμὰ τι εἰς ἓνα τῶν τοίχων αὐτῆς, και ἀνεκαλύφθη μακρὰ σειρὰ ἄλλων δωματίων ἐντὸς τοῦ βράχου, ἐκτεινομένων ἐπὶ διάστημα ἀνω τῶν 3 χιλιομέτρων.

Εἰσερχόμενος ὁ περιηγητὴς εἰς τὸ ἀνοιγμὰ τοῦτο ἀρχίζει νὰ καταβαίνει κλίμακα τεχνητῶς λαξευθεῖσαν εἰς τὸν βράχον. Μετ' ὀλίγον καταφθάνει εἰς ποταμὸν, ῥέοντα ἡσυχῶς εἰς τὸσον βάθος ὑπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Ἡ σειρὰ τῶν νέων δωματίων παρουσιάζει ὁλονὲν νέας και ποικίλας ἐκπλήξεις. Νομίζει τις ὅτι ὄνειρεύεται τὸ σπήλαιον τοῦ Ἀλαδδίν εἰς τὰς «Χιλίας και Μίαν Νύκτας.» Εἰς ἓν σημεῖον τῆς πορείας, ὁ περιηγητὴς νομίζει ὅτι βλέπει ἐκτεινόμενον ἔμπροσθέν του και ἀνακόπτον ἀποτόμως τὸν δρόμον του, λεπτότατον παραπέτασμα ἐκ λευκοτάτης δαντέλλας. Πλησιάζων τὸ ἐγγίζει, και εὐρίσκει ὅτι ἦτο ὀπτικὴ ἀπάτη, προξενηθεῖσα ὑπὸ τῆς πανταχόθεν ἀντανακλάσεως τοῦ φωτὸς τῶν λαμπάδων τῆς συνοδείας. Περαιτέρω ὑπάρχει θρό-

νος θαυμασιῶς κατεργασμένος, σχηματισθεὶς ἀπλῶς ὑπὸ τῶν σταλακτιτῶν οὗτος, καλεῖται ὁ Νημφικὸς Θρόνος.

Ἀπαξ τοῦ ἔτους δίδεται ἑσπερὶς εἰς τὸ θαυμασιόν τοῦτο σπήλαιον, και δύνασθε νὰ φαντασθῆτε ὅτι και εἰς τὰ πλουσιώτατα παλάτια οὐδέποτε εὐρέθη τὸσον λαμπρὰ και μεγαλοπρεπῆς αἰθουσα δι' ἑσπερίδα, ὅσον τὸ ἀπλοῦν και γνήσιον τοῦτο ἔργον τῆς Φύσεως.

Περὶ τοῦ ὑπογείου ἐκείνου ποταμοῦ πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι περίεργα πειράματα ἔγειναν ἐπ' αὐτοῦ. Ἐρρίθθησαν ἂ. χ. ἐντὸς αὐτοῦ σανίδια και ἄλλα ξύλα σημειωμένα, και ὕστερον ἀνεφάνησαν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Οὐντς, παρὰ τὴν Πλάτιναν, εἰς σημεῖόν τι ὅπου ὁ ποτημὸς οὗτος ἐκρέει ἀπὸ τινος βράχου. Ἄγνωστον εἶναι ἀκόμη, ἂν ὁ ὑπόγειος ποταμὸς ἦναι ὁ αὐτὸς μὲ τὸν Οὐντς, ἢ ἂν οἱ δύο οὗτοι ποταμοὶ ἔχουν βραχίονά τινα κοινόν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Μεταξὺ τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων ἐν Ἀγγλίᾳ και Σκωτίᾳ ὑπάρχουν 11,230 οἱσινος ἀπέχουν ἐντελῶς ἀπὸ μεθυστικῶν ποτῶν.

— Ἐνεκα τῆς μεγάλης δυστυχίας και τῶν στρατιωτικῶν βαρῶν ἐν Ἰταλίᾳ, ἀπεδήμησαν πέρυσιν ἐξ αὐτῆς σχεδὸν 300,000 ἄνθρωποι.

— Ἐν Ἰαπωνίᾳ τὸ 1714 ὑπῆρχον 398,77 εἰδωλολατρικὸι ναοί. Πρὸ δύο ἡτῶν γενομένης ἀπογραφῆς εὐρήθησαν μόνον 57,842! Τὸσον ταχέως καταρρέει ἡ εἰδωλολατρεία!

— Ἀμερικανὸς νομισματολόγος ἔλαχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀνακαλύψῃ ἐν σπινώτατον νόμισμα. Κατὰ τὸ ἔτος 1804 ἔκοψαν αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς 4 μόνον ἀργυρᾶ τάλληρα. Τούτων τὰ τρία περιῆλθον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς χεῖρας, ἀπ' ὧν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φύγουν πλέον. τὸ δὲ τέταρτον ἐνομιάζετο ἀπολεσθῆν. Ἄλλ' ἐσχάτως ἀνεκάλυψεν αὐτὸ ὁ δόκτωρ Ἐδουάρδος Βάλτερ ἐν Ἀγίῳ Παύλῳ εἰς χεῖρας Νορρηγοῦ τινος ἀγρότου; ὅστις τὸ ἐρύλαττεν εἰς μίαν κάλασαν και τὸ ἐπώλησεν εἰς αὐτὸν ἀντὶ 150 τάλληρων. Ἡ σημερινὴ θμὸς ἀξία αὐτοῦ διὰ νομισματολόγον Ἀμερικανὸν ἀνέρχεται εἰς 800 τάλληρα!

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Διατί πρέπει νὰ χαιρῇ ὁ χριστιανὸς κατ' ἔχον;
2. Πῶς συνέθη ὥστε ὁ Χριστὸς νὰ ταπῆ εἰς μνήμα, εἰς τὸ ὅποσον κανεὶ ἄλλος δὲν εἶχε ταπῆ!
3. Ποῖαι φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἔδωκαν βασιλεῖς εἰς τὸν Ἰσραὴλ και τὸν Ἰούδαν;

— **Ἀτὰ τῆς νέας ἀριθμῆσεως τῶν οἰκῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, τὸ γραφεῖόν μας ἔχει τώρα τὸν ἀριθμὸν «56 Ὁδὸς Σταδίου.»**